

โหลกว่า ดำทุกข

หวังว่าจะได้ลิ้มรสเพราะได้ยื่น
เสียงกระแทกแตกดัน จากห้อง
รโหฐาน ปีกซ้าย ชั้น 2 ของ
อาคาร กยท. ไม่ขงให้ก็ไม

“บุญใจ” เข้าเวรโหลกว่า กินกาแฟ กินแก้วไปก่อนละกัน
ประจำวันอังคารที่ ๕ กรกฎาคม■ ตกลงสนธิสัญญา เมืองโอง
2559.....■ หลังจากถูกให้หยุด
ปฏิบัติหน้าที่ หมดสิทธิรับเงินเดือน
มาหลายเพลว ขอแสดงความดีใจ
กับ นายพิเชษฐ พร้อมมูล อดีต ผอ.
สถาบันวิจัยยาง ที่มีแววจะได้กลับ
มาทำงานในการยางแห่งประเทศไทย
(กยท.) เสียที.....■ เมื่อ พล.อ.
ฉัตรชัย สาริกัลยะ รว.เกษตรและ
สหกรณ์ ทราบข่าวปัญหาความ
อึมครึมใน กยท. รับให้ฝ่ายกฎหมาย
กระทรวง ตรวจสอบหลักฐานเอกสาร
ชี้ชัด ทุกอย่างดำเนินการถูกต้องตาม
ขั้นตอน ไม่ขัดกฎหมาย ไม่มีความ
ผิด มีความสามารถ มีความอาวุโส
สูงสุด คุณสมบัติครบถ้วนสามารถ
นั่งเป็นรองผู้ว่าการ กยท.ได้ พร้อม
แจ้งให้บอร์ด กยท.รับทราบ เพื่อ
ดำเนินการแต่งตั้งต่อไป.....■ แต่
กระนั้นดูเหมือนปัญหายังไม่หมด
ชะทีเดียว เพราะอำนาจการขง
เรื่องให้บอร์ดแต่งตั้งอยู่ที่ผู้ว่าการ
กยท. ผู้เดียวเท่านั้น ถ้าผู้ว่าการ
ไม่ใส่น้ำแข็งไม่เติมโซดาอย่าสะเออะ

หวังว่าจะได้ลิ้มรสเพราะได้ยื่น
เสียงกระแทกแตกดัน จากห้อง
รโหฐาน ปีกซ้าย ชั้น 2 ของ
อาคาร กยท. ไม่ขงให้ก็ไม
ให้ชาวสวนยาง หรือจะสร้างปัญหา
กันแน่เพราะชะงักแล้ว กลางหลัง
มีนักปักอยู่ ที่บอกว่า บริสุทธิ
ผุดผ่องมาจากองค์การตลาดกระ
ทรวงมหาดไทย คนแบกรับหน้าสื่อ
กล้ายกมือถือนี่ใหม่ เพราะวันนี้
รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกำลังจะถูก
ถอดถอนเพราะเรื่องของนายคนนี้
นี่แหละ ถ้าๆรับผิดชอบกันหน่อย
.....■ ศูนย์ทรัพยากรจุลินทรีย์
เพื่อนพึ่ง (ภาฯ)-สวท. เปิดอบรม
“ผลิตก๊าซชีวภาพจากผักตบชวา
ด้วยจุลินทรีย์ธรรมชาติศักยภาพ
สูง” สอบถามได้ที่ รศ.จรรย์รัตน์ ลิ
สมิทธิ หรือ อ.ขวัญชัย นิ่มอนันต์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน 09-5054-8240, 08-
3559-8448 ภายใน 15 ก.ค.นี้

บุญใจ

สุดยอดถนนยางพารา

เฉลิม นาคะ

หนึ่งในแนวทางแปรรูปยางพาราใช้ภายในประเทศ เพื่อแก้

ปัญหาราคายางพาราคต่ำ คือนำไปเป็นส่วนผสมในการสร้างถนนหนทางในอัตรา 5% ซึ่งเมื่อครั้งที่ **สุจินต์ แก้วเหมือน** ยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ยืนยันว่า มีประสิทธิภาพสูง เมื่อเทียบกับการใช้ยางแอสฟัลต์คอนกรีตทั่วไป หรือยางมะตอย แม้ว่าต้นทุนอาจสูงบ้างเล็กน้อย แต่ตอนนี้ราคายางพาราลดลงแล้ว ต้นทุนอาจจะลดลงได้บ้าง

ปัญหาเมื่ออยู่ว่า ก่อนหน้านี้มีข่าวปล่อย จะมาจากกลุ่มผู้ที่ได้-เสีย กับกิจการเกี่ยวกับยางมะตอยหรือไม่ อย่างไร หรือมาจากนักวิชาการที่คำนวณสูตรที่ต่างกัน ก็มีอาจจะทราบได้ พยายามเผยแพร่ข่าวสารในลักษณะที่ว่า การใช้ยางพารามาเป็นส่วนผสมในการสร้างถนนนั้นคุณภาพไม่ดีบ้าง ไม่เหนียว และรถไม่เกาะถนนบ้าง สารพัดสารพันที่จะอ้าง ทั้งที่ **สุจินต์** เคยถามว่า **“มันสูตรไหน สูตรของใคร?”**

ที่จริงมีถนนบางสายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ก็ได้สร้างถนนจากส่วนผสมของยางพารามาหลายปีแล้ว และสภาพถนนดีมากครับ เช่นเดียวกับที่ศูนย์ทางภาคใต้ก็มีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหลายจังหวัด โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ตรัง และที่กระบี่ด้วย โดยใช้งบประมาณในส่วนของท่านดำเนินการเองครับ เพราะหากมีแต่รอจากส่วนกลาง พูดได้คำเดียว “อึดมาก ๆ ครับ”

ล่าสุด **ดร.ณพรัตน์ วิชิตชลชัย** ผู้อำนวยการกลุ่มอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ยืนยันว่า การเปรียบเทียบระหว่างถนนแอสฟัลต์คอนกรีตผสมยางพารา ร้อยละ 5 กับถนนแอสฟัลต์คอนกรีตทั่วไป โดยอ้างอิงจากผลวิจัยของกรมทางหลวง สรุปได้ว่าถนนผสมยางพารามีประสิทธิภาพดีกว่าถนนทั่วไป

ทั้งนี้จากการทดสอบปรากฏผลบ่งชี้ไปในแนวทางเดียวกัน คือ ถนนผสมยางพารามีค่าความอ่อนตัวสูงกว่า จึงทนทานต่อความร้อนได้มากกว่า ประมาณร้อยละ 48 ดังนั้น ถนนผสมยางพาราจึงมีความทนทานและแข็งแรงกว่าถนนทั่วไป หากใช้งานประมาณ 5 ปี สภาพผิวถนนจะเริ่มมีสภาพชำรุด ในขณะที่ถนนผสมยางพารายังคงสภาพพื้นผิวเรียบ ไม่ชำรุดและไม่เกิดร่องหลุม

นอกเหนือจากคุณสมบัติด้านความทนทานและแข็งแรง ถนนแอสฟัลต์คอนกรีตผสมยางพารายังมีคุณสมบัติช่วยลดการสิ้นเปลืองของยานพาหนะ จากการทดสอบค่าการสิ้นเปลืองของถนนยางพารามีน้อยกว่า จึงถือว่ามีความคุ้มค่ามากขึ้น ช่วยลดการสิ้นเปลืองได้ รวมถึงมีความต้านทานร่องล้อของยานพาหนะ ซึ่งมีส่วนช่วยในการขั้มีความปลอดภัยมากขึ้นด้วย

จะเห็นจากกรณีอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบนถนน 305 ริงสิต-องครักษ์ นครนายก นายวรพันธุ์ สุวัณณสส์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ได้มอบหมายให้ **ดร.สุจินต์ ไชยชุมศักดิ์** เป็นประธานในการประชุมแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุ ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคณะประชุมได้ลงพื้นที่เกิดเหตุ ซึ่งแขวงทางหลวงแผ่นดินจังหวัดนครนายกได้ยืนยันว่า พื้นที่เกิดอุบัติเหตุ นั้นไม่อยู่บนพื้นถนนที่ใช้ยางพาราผสม แต่เป็นพื้นถนนคอนกรีตธรรมดาทั่วไป

ขณะที่ **นายสุรพล ประเสริฐสัมพันธ์** รองผู้อำนวยการฝ่ายวิศวกรรม แขวงทางหลวงแผ่นดินจังหวัดนครนายก ระบุว่า กรมทางหลวงได้ดำเนินการทดสอบถนนที่มีการใช้ยางพาราเป็นส่วนผสม คู่กับถนนแอสฟัลติกคอนกรีตทั่วไป ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2556 โดยจุดที่เกิดอุบัติเหตุอยู่ในช่วงถนนแอสฟัลติกคอนกรีตทั่วไป ส่วนช่วงถนนแอสฟัลติกคอนกรีตผสมยางพาราซึ่งเป็นถนนสายเดียวกัน แบ่งเป็นช่วง ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น

ชัดเจน เห็นแล้วยังครับ?

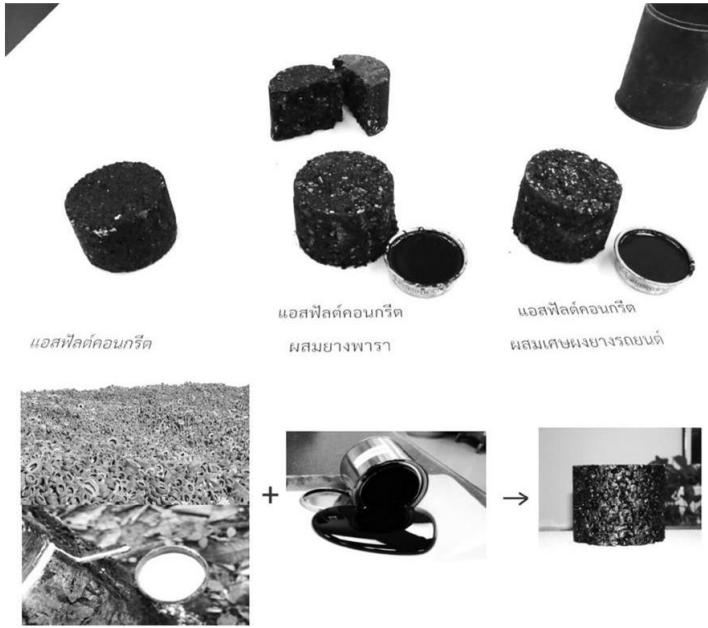
วิจัย 'เศษยางเก่า และยางพารา' ทำถนนได้จริง ช่วยให้การใช้งานนานขึ้น ลดการพังของถนน

ผศ. ดร. สมโพธิ อยุ่ไ

กรณีที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจและสนับสนุนการนำยางพารามาใช้ทำผิวถนนมากขึ้นนั้น แต่กว่าจะนำมาใช้ได้จริงต้องผ่านขั้นตอนการทดสอบศึกษาวิจัยและพัฒนาสูตรที่เหมาะสมและมีมาตรฐานรองรับ

ผศ.ดร.สมโพธิ อยุ่ไ หัวหน้าสาขาวิชาวิศวกรรมเทคนิคธรณี ภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) เปิดเผยว่า ถนนส่วนใหญ่ที่สร้างจากยางมะตอย โดยเฉพาะยางมะตอยเหลวนิยมนำมาสร้างผิวถนน แต่ปัญหาของยางมะตอย หรือแอสฟัลต์ (Asphalt) จะละลายเยิ้มเมื่อเจอกับความร้อนสูงโดยเฉพาะบนผิวถนนในช่วงหน้าร้อนของประเทศไทย โดยสามารถวัดอุณหภูมิได้สูงถึง 50-60 องศาเซลเซียส เมื่อรถวิ่งอาจเกิดเป็นรอยร่วนล่อลึงทำให้ผิวถนนชำรุดเสียหายจนบางครั้งยังอาจส่งผลต่ออุบัติเหตุบนท้องถนนได้ ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือกรมทางหลวงชนบทที่ต้องการนำยางพารามาทำถนนให้ได้มากที่สุด จึงเป็นที่มาของงานวิจัยพัฒนาสูตรยางพารา หรือ natural rubber เพื่อใช้ในการทำถนน ซึ่งเป็นความร่วมมือในการทำวิจัยร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยอองกิงโพลิเทคนิค นอกจากนี้ยังมีภาควิชาการกำหนดจากเศษยางล้อรถยนต์ หรือ

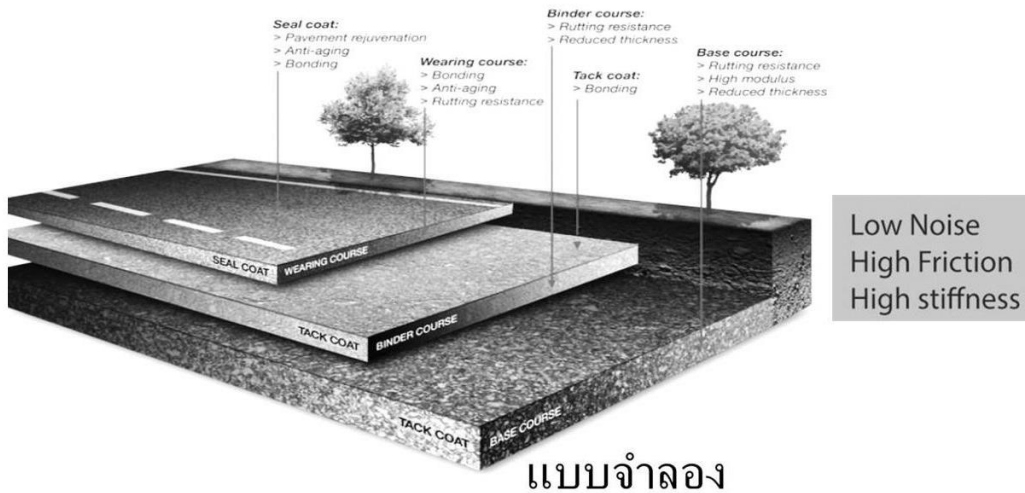

crumb rubber asphalt อีกด้วย ซึ่งวิธีการนำเศษยางเก่ามาตัดเฉพาะส่วนของดอกยางผสมลงในยางมะตอยเพื่อใช้ทำผิวถนนนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีที่ดี และมีมาตรฐานรองรับ โดยเฉพาะที่สหรัฐอเมริกา นิยมใช้กันมาก

สำหรับการวิจัยกรณียางพารานั้นเพื่อเป็นการศึกษาวิจัยว่าสัดส่วนการใช้น้ำยางพาราสำหรับทำถนนที่เหมาะสมควรใช้กี่เปอร์เซ็นต์ และถ้าน้อยหรือมากเกินไปจากกำหนดจะเกิดผลอย่างไรบ้าง เนื่องจากโจทย์ที่ได้รับมาเบื้องต้นคือหาอย่างไรที่จะใช้ยางพาราให้ได้มากที่สุด หรือ สามารถนำยางพารามาใช้ทำถนนแทนยางมะตอยได้เลยหรือไม่ แต่จากผลการศึกษาวิจัยแล้ว พบว่าปริมาณน้ำยางพาราที่ใช้จะต้องไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณยางมะตอยทั้งหมด ซึ่งจากการทดสอบทั้งในประเทศและที่ย่องต่างก็ได้ผลที่ตรงกันว่าถนนที่มีการนำน้ำยางพาราเข้าไปเป็นส่วนผสมในสัดส่วนไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์จะมีคุณสมบัติทางวิศวกรรมหรือมีพฤติกรรมดีกว่าถนนที่ลาดด้วยยางมะตอยอย่างเดียว แต่ถ้าใช้เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ หรือมากกว่านั้นจะมีปัญหา เนื่องจากส่วนผสมระหว่างน้ำยางพารากับยางมะตอยจะไม่เข้ากัน ตัว

ยางพาราจะไม่ยึดเกาะหินหรือไม่เกาะตัวกันเมื่อเทลงบนถนนจะเกิดการร่อน

ในการสร้างผิวทางหนา 5 ซม. ยาว 1 กม. จะใช้ปริมาณยางพาราในการก่อสร้างประมาณ 1 ตัน ต่อหนึ่งเลน ซึ่งในปัจจุบันถึงแม้ว่าการใส่ยางลงในส่วนผสมจะทำให้ราคาเพิ่มขึ้นเนื่องจากราคาของยางมะตอยถูกกว่ายางพารา แต่ข้อดี คือ ช่วยให้ถนนมีอายุการใช้งานนานขึ้นกว่าเดิมถึง 50 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับยางมะตอยที่ใช้กันอยู่ เช่น จากเดิมถนนยางมะตอยมีอายุใช้งานเพียง 2 ปีก็พัง หากผสมยางพาราเข้าไป 5 เปอร์เซ็นต์ จะช่วยให้ถนนมีอายุการใช้งานเพิ่มขึ้นเป็น 3 ปีภายใต้การจราจรที่เท่ากันและนอกจากนี้ผิวถนนผสมยางพาราจะได้ถนนที่ผิดทำให้การเกาะถนนดี เป็นต้น แต่ปัญหาของการใช้ยางพาราอยู่ที่กระบวนการผลิต โดยเฉพาะขั้นตอนในการผสมระหว่างน้ำยางพารากับยางมะตอยที่ค่อนข้างลำบากและควบคุมยาก ตรงนี้ถือว่าสำคัญมาก ปัจจุบันจึงมีผู้ที่สามารถผสมได้เพียงไม่กี่รายทำให้ราคาแพง ส่วนการศึกษาวิจัยกรณีการนำเศษยางเก่า หรือ crumb rubber มาใช้ทำถนนนั้น ผศ.ดร.สมโพธิ

แบบจำลอง

กล่าวว่า crumb rubber มีความน่าสนใจมากกว่า เพราะชั้นตอนไม่ยุ่งยากมากนัก โดยการนำยางล้อรถยนต์เก่ามาตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ และบดจนเป็นผง นำมาผสมกับยางมะตอย นอกจากช่วยให้ตัวยางมะตอยมีพฤติกรรมดีขึ้นแล้ว ยังเป็นการทำถนนจากวัสดุรีไซเคิลเป็นการช่วยลดขยะและลดมลภาวะจากการเผายางเก่าเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงของภาคอุตสาหกรรม แม้จะไม่ใช่อะไรใหม่ แต่ในประเทศไทยยังไม่มีใครทำ โดยผลการทดสอบพบว่า เมื่อนำเศษยางเก่ามาเป็นส่วนผสมในสัดส่วน 11 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณยางมะตอย ถือเป็นอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมสำหรับการทำถนน ซึ่งข้อดีของการนำ crumb rubber มาใช้ผสมกับยางมะตอย ทำให้พื้นผิวถนนทนความร้อนได้ดีขึ้น เวลาวิ่งผ่านเกิดรอยล้อรถน้อยลง สามารถรับน้ำหนักได้ดีกว่าการใช้ยางมะตอยเพียงอย่างเดียว

“ตามความเห็นผมจึงอยากให้มีการนำยางเก่ามาใช้ทำถนนมากกว่าจากเหตุผลของเรื่อง Green การรีไซเคิลขยะ จากล้อยางเก่านำมารีไซเคิลกลับไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ และเมื่อเปรียบเทียบกับในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้วดีกว่ายางพาราเพราะมีต้นทุนถูกกว่าเพียง

กิโลกรัมละ 20-30 บาท และในประเทศเองมีโรงงานรีไซเคิลยางเก่าอยู่ค่อนข้างมาก และในแง่คุณสมบัติทางวิศวกรรมระหว่างการใช้อย่างพารากับเศษยางเก่าในการทำถนนก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก”

สำหรับข้อดีของ crumb rubber asphalt คือ ทำให้พื้นผิวถนนมีดัดขึ้น หนึบขึ้น เกิดแรงเสียดทานมากขึ้น ช่วยให้ระยะเบรคของรถสั้นขึ้นดีกว่าการใช้ยางมะตอยเพียงอย่างเดียว โดยได้ทำการทดสอบพิสูจน์แล้ว ด้วยเครื่องทดสอบการวัดความลึกของถนนที่ได้รับการสนับสนุนจากกรมทางหลวงชนบทให้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ทดสอบภายในห้องปฏิบัติการ ซึ่งผลการทดสอบพบว่า crumb rubber asphalt ใช้ได้ดีกว่ายางมะตอย ทั้งนี้เครื่องดังกล่าวยังไม่เคยมีหน่วยงานหรือสถาบันใดในประเทศไทยทำขึ้น มีเพียงแห่งเดียวที่ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มจร. เท่านั้น

จากงานวิจัยชิ้นนี้ทำให้เห็นวัสดุที่ใช้ทำถนนนอกจากยางมะตอยแล้ว ยังสามารถนำยางพารา และยางล้อรถยนต์เก่า มารีไซเคิลใช้ทำถนนได้ทั้งประโยชน์และยังเป็นสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ในประเทศ

ไทยส่งออกน้ำยาง
ชั้นได้เป็นอันดับหนึ่งของ
โลก ไปยังประเทศผู้ผลิต
ถุงมือยาง เราจึงตกอยู่ใน

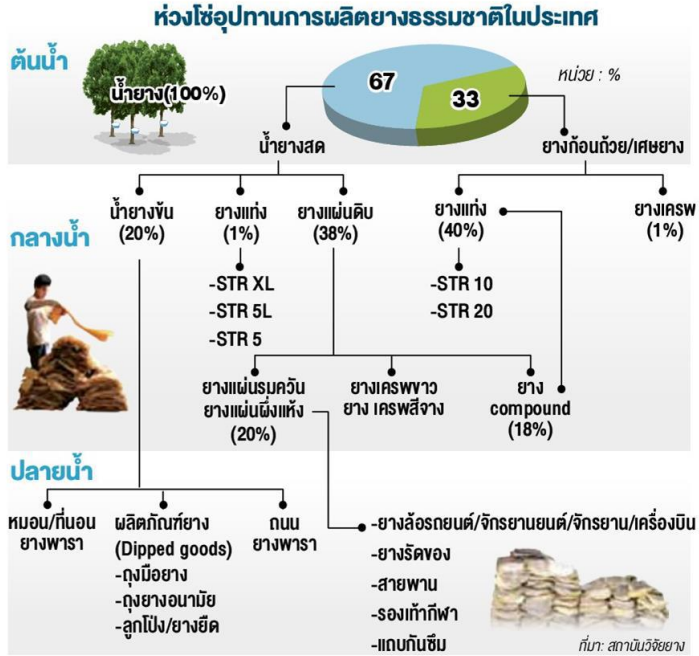
สถานะประเทศที่ผลิตวัตถุดิบให้กับประเทศ
ที่ผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีมูลค่าสูง ขณะ
เดียวกัน น้ำยางชั้นซึ่งมีส่วนการผลิตร้อยละ
20 ของยางทั้งหมด ยังไม่สามารถพัฒนา
ไปเป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำได้มากนัก
ซึ่งไทยส่งออกน้ำยางชั้นสูงเป็นอันดับ 2
ของมูลค่าส่งออกยางธรรมชาติ แต่มีความ
เป็นไปได้หรือไม่ที่ไทยจะหันมาสนใจ
อุตสาหกรรมถุงมือยางเป็นการต่อยอด
อุตสาหกรรมน้ำยางชั้นที่เรามีความได้เปรียบ
บทความนี้จึงตั้งข้อจำกัดที่ทำให้ไม่สามารถ
ก้าวข้ามการส่งออกสินค้าแปรรูปขั้นต้นให้
เป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้

ไทยส่งออกน้ำยางชั้นได้อันดับ 1 แต่
มูลค่าเพิ่มต่ำ

ไทยส่งออกน้ำยางชั้นไปยังตลาดโลกมี
ส่วนแบ่งตลาดสูงถึงร้อยละ 73 ไปยังประเทศ
ผู้ใช้หลัก คือ มาเลเซียและจีน โดยเฉพาะ
มาเลเซียมีความต้องการใช้เพื่อผลิตถุงมือยาง
อย่างต่อเนื่อง ไทยจึงมีความได้เปรียบในเชิง
แข่งขันทั้งด้านปริมาณการผลิต และที่ตั้งทาง
ภูมิศาสตร์อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตของ
มูลค่าส่งออกค่อนข้างต่ำ เนื่องจากได้รับผล
กระทบจากการลดลงของราคายางเร็วมาและ
เป็นสินค้าที่อยู่ในขั้นอิมพอร์ต ประกอบกับน้ำยาง
ชั้นยังเป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ ควบคุม
คุณภาพยาก เพราะน้ำยางสดรวบรวมจาก
เกษตรกรชาวสวนขนาดเล็กจำนวนมาก ทำให้
ผู้ส่งออกจะต้องให้ความสำคัญในการรักษา
คุณภาพให้ตรงตามคุณสมบัติที่ผู้ต้องการใช้
นอกจากนี้ จุดอ่อนสำคัญในอุตสาหกรรมน้ำ
ยางชั้นคือ ราคาส่งออกถูกกำหนดโดยผู้ซื้อ
ต่างประเทศ และอายุในการเก็บรักษาน้ำยางชั้น
ค่อนข้างต่ำ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องระบาย
สต็อกสม่ำเสมอ ทำให้บางช่วงต้องขายในราคา
ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ราคาตลาดโลก

การจะหลุดพ้นจากภาวะนี้ได้จำเป็นต้อง
ต้องมองหาอุตสาหกรรมอื่นที่ต่อยอดจาก
น้ำยางชั้นได้ เพื่อให้การผลิตสินค้าน้ำยาง
ชั้นมีตลาดรองรับในประเทศและพัฒนาเป็น
อุตสาหกรรมปลายน้ำส่งออกได้ในมูลค่าสูงขึ้น
คืออุตสาหกรรมถุงมือยางธรรมชาติที่ใช้น้ำยาง

ความเป็นไปได้ในการพัฒนา น้ำยางชั้นสู่ถุงมือ

เป็นวัตถุดิบในการผลิตสูงถึงร้อยละ 80-90
และการทดแทนด้วยยางสังเคราะห์ไม่สามารถ
ทำได้ทั้งหมดโดยเฉพาะการผลิตถุงมือแพทย์
ผ่าตัด นอกจากนี้ ยังมีโอกาสเติบโตจากความ
ต้องการใช้ถุงมือยางโลกที่เพิ่มขึ้น โดยคาด
ว่าจะขยายตัวเฉลี่ยราวร้อยละ 5-10 ต่อปี
หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 1,000 ล้านคู่ต่อปี จาก
ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ จำนวนผู้สูงอายุที่
เพิ่มขึ้น การตระหนักรู้ถึงการดูแลสุขภาพพ
ภัยคุกคามจากเชื้อโรคหรือโรคระบาด และ
การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

กรณีศึกษาของมาเลเซีย: จุดแข็ง ด้านวิจัยและพัฒนา

มาเลเซียเป็นผู้นำในการผลิต
อุตสาหกรรมถุงมือยางและส่งออกในตลาดโลก
มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 52 สูงกว่าไทยถึง
3 เท่า ถุงมือยางไทยเป็นสินค้าที่มีส่วนแบ่ง
ตลาดและอัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออก
ต่ำ เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีขนาด
กลางและขนาดเล็ก (SMEs) จึงมีต้นทุน

โอกาสของถุงมือยางไทย ควรมุ่งสร้างความ แตกต่าง

การผลิตสูงกว่ามาเลเซีย โดยเฉพาะสัดส่วน
ต้นทุนแรงงานและปัญหาเครื่องจักรที่ล้าสมัย
ดังนั้นอุตสาหกรรมถุงมือยางไทยจึงไม่สามารถ
แข่งขันกับมาเลเซียได้

จุดแข็งสำคัญที่ทำให้มาเลเซียก้าวขึ้น
เป็นผู้ส่งออกถุงมือยางรายใหญ่ของโลก คือ
การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
จนทำให้มีเทคโนโลยีการผลิตที่รวดเร็วและ
ทันสมัย กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพสูง
มาเลเซียสามารถผลิตถุงมือยางได้มากกว่า
ไทยประมาณ 4 เท่า ผู้ผลิตถุงมือยางของ
มาเลเซียกว่าร้อยละ 50 ได้รับความรู้จาก

SMG (Standard Malaysian Gloves) ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานอาหารและยาของสหรัฐฯ (U.S. Food and Drug Administration: USFDA) กำหนด โดยเฉพาะถุงมือทางการแพทย์ มุ่งให้อยู่ในระดับพรีเมียมที่มีคุณภาพและราคาสูง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ คือ นโยบายภาครัฐที่ชัดเจนและจริงจัง

จะเห็นว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญที่สุด คือ การสนับสนุนจากภาครัฐ เริ่มตั้งแต่การมีนโยบายที่ชัดเจนและจริงจังให้อุตสาหกรรมปลายน้ำเป็นอุตสาหกรรมหลักที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศในระยะยาว ขณะที่มองย้อนกลับมายังกรณีศึกษาของไทย อุตสาหกรรมถุงมือของไทยยังได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐน้อย โดยเฉพาะด้านการสร้างความเข้มแข็งให้กับยางพาราทั้งระบบ ที่ผ่านมานั้นยังขาดองค์กรที่รับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางอย่างมีเอกภาพ ทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ ขาดการวิจัยและพัฒนาเพื่อลดต้นทุนการผลิตหรือปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

โอกาสของถุงมือของไทยควรมุ่งสร้างความแตกต่าง

ความสำเร็จของการพัฒนาอุตสาหกรรมถุงมือที่ย่อมขึ้นกับผู้ประกอบการ ทั้งให้ความสำคัญกับวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการลงทุนเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นเครื่องจักรที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพการผลิตสูง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องแข่งขันกับมาเลเซียซึ่งเน้นการผลิตถุงมือแบบ Mass products แต่สามารถเพิ่มช่องทางการตลาดอื่นได้แก่ การทำการตลาดเฉพาะกลุ่ม และผลิตสินค้าถุงมือที่แตกต่าง เช่น มีสี มีกลิ่นอ่อนโยน ลวดลายธรรมชาติ

หากสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมถุงมือของไทยให้เติบโตได้จริง มีโอกาสที่วันหนึ่ง ถุงมือของไทยจะไต่ระดับเพื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้ส่งออกเป็นอันดับต้นๆ ของโลกได้

ไทยยกระดับห้องแล็บสู่สากล

น.ส.ดุจดเดือน ศตะนาวิณ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เปิดเผยว่าอาเซียนเป็นตลาดการค้าและส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญแห่งหนึ่งของไทย โดยสินค้าที่มีศักยภาพส่งออกมีกว่า 20 รายการ อาทิ มันสำปะหลัง ข้าว น้ำตาล ยางพารา กระเทียม เป็นต้น ซึ่งห้องปฏิบัติการ (Lab) ทดสอบสินค้าเกษตรและอาหาร เป็นกลไกสำคัญที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าให้เป็นที่ยอมรับของประเทศผู้นำเข้า ทั้งยังเพิ่มขีดความสามารถและสร้างจุดแข็งให้ไทยสามารถผลักดันส่งออกสินค้าเกษตรสู่ตลาดอาเซียนได้มากกว่าปีละ 3๘,๐๐๐ ล้านบาท

ทั้งนี้ ในปัจจุบันห้องปฏิบัติการของไทยมีศักยภาพสูงสามารถแข่งขันกับประเทศสมาชิกอาเซียนได้ เนื่องจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC17๐25 จำนวนมาก ทำให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ซึ่งขณะนี้ มกอช. ได้ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหารที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC17๐25 จากหน่วยรับรอง

ห้องปฏิบัติการของไทยแล้วกว่า 1๐4 แห่ง แยกเป็นห้องปฏิบัติการที่ให้บริการทดสอบจำนวน 84 แห่ง และห้องปฏิบัติการของโรงงานจำนวน 7๐ แห่ง

“ผู้ประกอบการและผู้ส่งออกสามารถเลือกใช้บริการทดสอบวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการที่ได้รับกรรับรองมาตรฐาน ISO/IEC17๐25 และนำผลทดสอบไปยื่นขอใบรับรองสุขอนามัย (Health Certificate) กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งกรมวิชาการเกษตร กรมประมง และกรมปศุสัตว์ เพื่อใช้ประกอบการส่งออกสินค้า โดยไม่ต้องนำสินค้าทดสอบวิเคราะห์ซ้ำ ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายให้กับผู้ประกอบการได้” เลขาธิการมกอช. กล่าว

อย่างไรก็ตาม มกอช. ยังสนับสนุนและพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหารของไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นผลักดันห้องปฏิบัติการเข้าสู่มาตรฐาน ISO/IEC17๐25 เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอสำหรับความต้องการของผู้ประกอบการสินค้าเกษตรและอาหารในประเทศซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้น.

ตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช มียางกว่าสามแสนกิโลกรัมเข้าประมูล ราคาส่วนใหญ่ปรับตัวเพิ่มขึ้น 4 ก.ค. 2559

ตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช แจ้งการซื้อขายยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน โดยวิธีการประมูลประจำวันี่ 4 กรกฎาคม 2559 มีราคาดังต่อไปนี้ ยางแผ่นดิบ ความชื้น 1-3% กิโลกรัมละ 54.57 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 38 สตางค์ ยางแผ่นดิบ ความชื้น 3-5% กิโลกรัมละ 53.57 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 18 สตางค์ ราคายางท้องถิ่น กิโลกรัมละ 51.00 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 55 สตางค์ ยางแผ่นรมควัน ชั้น 1-3 กิโลกรัมละ 57.41 บาท ปรับลดลง 18 สตางค์ ยางแผ่นรมควัน ชั้น 4 กิโลกรัมละ 56.07 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 66 สตางค์ ยางแผ่นรมควัน ชั้น 5 กิโลกรัมละ 55.35 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 35 สตางค์ ยางฟอง กิโลกรัมละ 55.17 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 67 สตางค์ ยางคัทตั้ง กิโลกรัมละ 45.95 บาท ปรับเพิ่มขึ้น 40 สตางค์ มีปริมาณยางเข้าตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช รวม 331,000 กิโลกรัม น้ำยางสด 46.1 บาทต่อกิโลกรัม ราคาปรับตัวเพิ่มขึ้น 35 สตางค์

ราคายางตลาดล่วงหน้า ตลาดสิงคโปร์ ราคาเสนอซื้ออยู่ที่ 57.89 บาทต่อกิโลกรัม ราคาเสนอขายอยู่ที่ 59.53 บาทต่อกิโลกรัม ตลาดเซียงไฮ้ ราคาอยู่ที่ 62.12 บาทต่อกิโลกรัม ปรับเพิ่มขึ้น 3.26 บาท ตลาดโตเกียว ราคาอยู่ที่ 58.33 บาทต่อกิโลกรัม ปรับเพิ่มขึ้น 1.06 บาทต่อกิโลกรัม

ข้อมูลข่าวและที่มา

ผู้สื่อข่าว : สุธุทธ พิทักษ์มงคลผู้เรียบเรียง : ชลิตา กลิ่นเชยแหล่งที่มา : สวท.นครศรีธรรมราช

ราคาสินค้าเกษตรรายวัน ประจำวันที่ 4 กรกฎาคม 2559

ข้าวเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร -- จันทร์ที่ 4 กรกฎาคม 2559 16:08:48 น.

ราคาสินค้าเกษตร รายวัน ณ ตลาดกลาง หรือ ตลาดสำคัญ ประจำวันที่ 4 กรกฎาคม 2559

ข้าวนาปี : ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิ 105

โรงสีเต๊กเฮง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ 11,000 บาท/ตัน

ข้าวนาปี : ข้าวเปลือกหอมจังหวัด

บริษัท โชคไพศาลการเกษตร จำกัด อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว 12,000 บาท/ตัน

มันสำปะหลังสด (แป้ง 25%)

บริษัท สงวนวงษ์อุตสาหกรรม จำกัด อ.เมือง จ.นครราชสีมา 2.00 บาท/กก.

ผลปาล์มน้ำมัน น้ำหนักมากกว่า 15 กก.

ชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนปาล์มน้ำมันกระบี่ อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ 6.75 บาท/กก.ราคาลดลงจากวันที่ 1 กรกฎาคม ที่ราคา 6.50 บาท/กก

บริษัท แสงศิริน้ำมันปาล์ม จำกัด จ.สุราษฎร์ธานี 6.80 บาท/กก.ราคาเพิ่มขึ้นจากวันที่ 1 กรกฎาคม ที่ราคา 6.60 บาท/กก.

ยางพาราแผ่นดิบชั้น 3

ตลาดกลางยางพารา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 54.47 บาท/กก.

สับปะรดโรงงาน

บริษัท สามร้อยยอด จำกัด (เอส.อาร์.วาย.) อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์ 13.60 บาท/กก.ราคาเพิ่มขึ้นจากวันที่ 1 กรกฎาคม ที่ราคา 13.50 บาท/กก.

ทุเรียนหมอนทอง ส่งออกเกรด A

ตลาดผลไม้ ตรอกนอง จ.จันทบุรี -

มังคุดผิวมัน ขนาดใหญ่

สหกรณ์การเกษตรเมืองจันทบุรี จำกัด อ.เมือง จ.จันทบุรี 110.00 บาท/กก.

เงาะโรงเรียน

ตลาดกลางเขาดิน อ.แก่ง จ.ระยอง 37.00 บาท/กก.

ลองกองเบอร์หนึ่ง

ตลาดผลไม้แสนตุง จ.ตราด -

ลำไย ช่อพันธุ์อีดอ เกรด AA(ส่งออก)

จตุรชัย พงเจริญ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ 55.00 บาท/กก.

สุกร

สุตใจฟาร์ม ต.มาบแค อ.เมือง จ.นครปฐม 72.00 บาท/กก.ราคาลดลงจากวันที่ 1 กรกฎาคม ที่ราคา 74.00 บาท/กก

ไก่อุ่นพันธุ์เนื้อ

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด อ.เมือง จ.ชลบุรี 36.50 บาท/กก.ราคาเพิ่มขึ้นจากวันที่ 1 กรกฎาคม ที่ราคา 35.50 บาท/กก.

ไข่ไก่สดเบอร์คละ

สหกรณ์ผู้เลี้ยงไข่ไก่ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 320.00 บาท/ร้อยฟอง

กุ้งขาวแวนนาไม ขนาด 50 ตัว/กก.

ตลาดกลางกุ้งสมุทรสาคร อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 195.00 บาท/กก.

--สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร--

ภาวะยาง AFET: RSS3 วันนี้ไม่มีปริมาณการซื้อขาย เหลือสัญญาคงค้าง 9 สัญญา

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- จันทร์ที่ 4 กรกฎาคม 2559 16:51:58 น.

รายงานภาวะการซื้อขายยางแผ่นรมควันชั้น 3(RSS3) หลังปิดตลาดวันนี้ไม่มีปริมาณการซื้อขาย

ส่วนปริมาณสัญญาซื้อขายคงค้าง(Open Interest) อยู่ที่ 9 สัญญา

ภาวะการซื้อขายยางแผ่นรมควันชั้น 3(RSS3)

เดือน ราคาปิด ราคาเปิด ปริมาณ

ครั้งก่อน วันนี้ การซื้อขาย

AUG 16 57.20 - 0

SEP 16 54.40 - 0

รวม 0

--อินโฟเควสท์ โดย นิศารัตน์ วิเชียรศรี/รัชดา โทร.02-2535000 ต่อ 317 อีเมล:

rachada@infoquest.co.th--

ราคาตลาดยาง TOCOM: สัญญาส่งมอบเดือน ธ.ค.2559 ปิดบวกแตะ 161.5 เยน

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- จันทร์ที่ 4 กรกฎาคม 2559 13:51:50 น.
ตลาดยางโตเกียวประจำวันที่ 4 ก.ค. 2559 มีปริมาณซื้อขายรวมทั้งสิ้น 13,169 สัญญา
โดยสัญญาส่งมอบเดือน ธ.ค. 2559 เคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 157.2-161.9 เยน ปิดตลาดที่
161.5 เยน
เพิ่มขึ้น 5.7 เยน

เดือน ปิดวันก่อน เปิด สูงสุด ต่ำสุด ปิด เปลี่ยนแปลง ปริมาณซื้อขาย

ก.ค.2559	168.0	168.0	171.6	168.0	171.6	+3.6	35
ส.ค.2559	164.9	165.4	171.3	165.4	170.7	+5.8	97
ก.ย.2559	160.4	160.9	164.9	160.9	164.5	+4.1	123
ต.ค.2559	157.6	159.2	163.4	159.1	162.9	+5.3	686
พ.ย.2559	155.3	157.0	161.8	157.0	161.7	+6.4	3,972
ธ.ค.2559	155.8	157.2	161.9	157.2	161.5	+5.7	8,256
รวม							13,169

หมายเหตุ:

- (1) หน่วยของราคา = เยน/กก.
- (2) ปริมาณการซื้อขาย 1 หน่วย = 10,000 กิโลกรัม

--อินโฟเควสท์ แพลและเรียบเรียงโดย มลลทา ชัยธำรงค์กุล/รัตนา โทร.02-2535000 ต่อ 327

อีเมลล์: ratana@infoquest.co.th--